

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۰۶

کلاب شاه گلاب

له اړتیا زیاتي مدرسې د افراطیت او ترهگری خورولو اساس (بنسټ)!

مدرسو په پخوا زمانه کې د دین حکومتونو رسولو او خلکو ته د امر پر معروف او نهی له منکره دنده مخته ورله او په هغو کې روزل شوي طالبان به په ملایانو بدل او خلکو ته یې د دین حکومتونه بیانول، د اړتیا پروخت به یې د خلکو ترمنځ د معاملو په حل کې هم مرسته کوله خو تر ډېره به پر عبادتونو بوخت او کله ناکله یې د واکمنو په خوښه او مصلحت د ځینو پېښو په اړه فتواوې هم ورکولې چې دغه حالت څوپیږی دوام وکړ. د ټولنیزو اړیکو په پراختیا او د مادي ژوند پرمختګ سره د ټولني نورو پارکو په شان د ملایانو او مدرسو رول هم ورو ورو بدل کړ او په دې سره د مخالفینو ټکولو او په خپله د واکمنو ترمنځ د واک پر سر شخړو کې د اوزار په توګه له دین، ملا او مدرسې کاراخیستل هم دود شول سره له دې چې دغه کار هم اوږده مخینه لري چې له حسنک وزیر سره د سلطان مسعود غزنوي چلند یې یوه بېلګه ده. (۱) د واک پر لادېر مرکزي کېدو او د پانګې او پانګوالي په راپیدا کېدو له دینه د اوزارو په توګه کارونه هم پراخه شوه. له دینه د اوزار په توګه کارونې تر ټولو ستره بېلګه په افغانستان کې د امیر امان الله خان د واکمني پیر دی چې ټکاونونه یې ترننه هم احساسیږي او قرباني اخلي. د ګود ملا، حضرتانو او نورو بغاوت د امانی پیر سمون او پرمختګ هڅې شندې او په افغانستان کې یې د پرمختګ بهیر ډېر شاته وغورځولو. د ډموکراسي په لسیزه کې بیا هم تر ډېره د بهرنیو کړیو په لمسونه ځینې د پرمختګ ضد خوځښتونه ولیدل شول. په همدغه وخت کې د زده کونکو او محصلینو نجونو پرمخونو د تیزابو پاشل او ورسره د بستپالو ډلو ټپلو جوړېدل چې وروسته یې سروونه د افغانستان تاریخي غلیم له ګریوانه راووتل.

پر افغانستان د پخواني شوروي یرغل په پیر د سړي جګړې ګټلو په تمه او هم د تیلو سیمو ته د سرو لښکرو ورتګ مخنیوي په پار د له دینه د سیاسي وسلې په توګه کارونې او د غلیم ماتولو حرص نه یوازې افغانستان بلکې سیمې او نړۍ خو تر ډېره هغو لورو چې ددې وسلې کارلو مخکښان او نوښتګر وو وړاندوونکي پایلې تجربه کړې. د کمونیزم ماتولو په هڅه امریکا او عربانو او پر سیمه د اسلامي خلافت تر پردې لاندې د پاکستانی ستراتیژیستانو خوښو داسې بلاوي وزېږولې چې اوس ټوله نړۍ په یوه نه یوه بڼه ترې خوندي نه ده. یادو لورو هریو په خپله موخه د پیسو ویالې پر پاکستان راسپړې او پاکستانیانو د خپل ستراتیژیک عمق موخې ته د رسېدو په موخه نه یوازې له مظلومو افغان بچیانو بلکې د سیمې له خوارو او بې وزله اولسونو داسې لښکر جوړ کړ چې قابو کولو ته یې اوس ټول هک حیران پاتې دي. پاکستان د عربو شیخانو او امریکا پر پیسو د افراطیت خورلو (د ګاونډیانو پرضد د خطرناکې او ارزاني وسلې په توګه) او له هغه د خپلو ملیتاریستي موخو ته د رسېدو له پاره زرګونه مدرسې جوړې کړې. په دې مدرسو کې لسګونه زره افراطیان وروزل شول چې پاکستانی ستراتیژیستانو د خپلو پخوانیو مهرو (تنظیمونو) د رسوایي او ناکارګي پر وخت ډګر ته راوړاندې کړل. له هغه ځایه چې پاس هم یادونه وشوه د شاوخوا لسو کلونو (پر افغانستان د پخواني شوروي پوځي یرغل پروخت) په اوږدو کې په پاکستان کې زرګونه مدرسې جوړې شوي وې او له هغه وروسته یې هم فعالیت دوام درلود او لا یې هم لري، لسګونه زره داسې کسان فارغ شوي چې د افراطیت پر ایډیولوژي سمبال او په ډېره بې باکي د خپل او بل وینو تویولو ته چمتو ول. ای اس ای دغه لښکر داسې مهال پر افغانستان راټوش کړ چې ولس له تنظیمي خرمستي او انډوخره کړېده. طالبانو د خپلې واکمنۍ په پیر د هېواد دننه چې څه ناتار جوړ کړی و یوه خوا پرېږده بلکې په نړیواله کچه یې هم د بې وطنه بدمعاشانو په لاس د سپټمبر یوولسمې ناورین رامنځته کړ چې پایله یې مور ټولو د سر پر سترګو ولیده. پاکستانی ستراتیژیستانو ته هغه مهال داسې ارزانه څه چې وریا ګټوره (۲) او خطرناکه وسله په لاس ورغله چې لګښت یې د عربو شیخانو له خیراتونو پوره کېده. تر شاوخوا پنځه کاله وړاندې هم د افغانستان له بېلابېلو ولایتونو د بې وزله افغانو کورنیو ماشومان د پاکستانی مدرسو ته تلل چې له هغو مدرسو بیا د طالبانو د جګړې لیکي پرې ډکې او پیاوړې کېدې خو له بېلابېلو ولایتونو ترلاسه شوي وروستي مالومات ښيي چې په دې وروستیو کلونو کې چې پاکستانی چارواکي له ډېورنډ کرښې تېرېدو له پاره پر پاسپورټ ټینګار کوي او بې وزله کورنۍ د پاسپورټ

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولئ

اخيستو توان نه لري او بله دا چې د هېواد دننه اوس بي شمېره مدرسې جوړې او له ډېورنډ كرښې هاخوا مدرسو ته د ورتلو اړتيا يا نه ليدل كېږي او يا هم كمه ليدل كوي. اوس د هېواد بېلابېلو سيمو كې د پوهنې وزارت د مالوماتو له مخې شاوخوا ۱۲ نيم سوه ثبت او راجسټر ديني مدرسې شته چې په هغو كې يوازې او يوازې ديني كتابونه چې ډېر يې خو پېرې مخكې ليكل شوي او د نن ورځې له شرايطو او ټولنيزو اړيكو سره اړخ نه لگوي تدرېسېږي. كه دا چاره په پخوا كې يوازې د فضل الرحمان، سميع الحق، قاضي حسين احمد او نورو له پاره له يوې خوا د پاكستان د پوځ مټ پياوړي كولو او د خپلو جيبونو ډكولو له پاره كارېده اوس همدغه حالت افغانستان كې روان دى. اوس د افغانستان هر ولايت كې له سلگونو زياتې داسې مدرسې شته چې په سيستماتيک ډول د طالبانو د جگړې ليكې پرې پياوړې كېږي. طبيعي ده چې طالبان د هېواد بېلابېلو سيمو كې پر امنيتي ځواكونو بريدونه كوي او د امنيتي او دفاعي ځواكونو اړوندانو د مرگ ژوبلې ترڅنگ طالبانو ته هم خورا درنه مرگ ژوبله اوږي خو څرنگه چې د وژل شويو طالبانو تشه د مدرسو روزل شوي كسان ډكوي نو ځكه خو جگړه د سربسټ پرځاى ورځ تربلې تودېږي. بې وزله كورنۍ چې بنسټ يې ته د خپلو زامنو په لېږلو له يوې خوا له كورنيو سره هغوى (بچيان) د بزگري يا بلې خوارې مزدورې پرځاى نيمه ورځ په بنسټ كې تېروي او وروسته يې د بنسټ سر بېره د خوراك پوښاك لگښت هم د كورنۍ پر غاړه وي خو مدرسې ته د خپل زوى يا زامنو په لېږلو سره نور لگښت خو پرېږده چې د هغوى خوراك او پوښاك هم د مدرسې پر غاړه وي دغه راز، د ډكټونو، خبراتونو، د مرو سقاټونو او نورو چاندو له پلوه پيسې هم گټې چې تر ډېره ښايي له دې پيسو يوه برخه خپلو كورنيو ته هم وركړي. په اوسني وخت كې ځينې كسان د سياسي، ټولنيزو او اقتصادي موخو له پاره پرته له دې چې پايو ته يې پام وكړي د مرسو جوړولو ته مخه كوي. داسې كسان هم شته چې د عربو له شيخانو پيسې راټولوي (۳) او دلته د خپل سياسي او ټولنيز دريځ پياوړي كولو ترڅنگ خپل جيبونه هم پرې ډكوي او دا يې د گټې ښه، لنډه او اسانه لار موندلې ده. ددغو كسانو په ليدلو سره نور هم دغه كار ته هڅېږي نو ځكه خو ورځ تربلې دلته او هلته مدرسې د مرخپړيو په شان را زرغونېږي.

سره له دې چې ټول يې د سر پر سترگو گوري خو د دې له پاره چې څوك خداى مه كړه د بې ديني ټاټبه پرې ونه وهي نو ځكه خو چوپه خوله پاتې دي. دغه حالت دې ته پاتې كېږي لكه د موټر برېكونه چې له كاره لوېدلې وي او په كې ناست سپرلي مخامخ د خطر پر لور روان وي خو څوك د ځان ژغورنې ان هغه لږ هڅه هم نه كوي. په ولايتونو او ان مركز كې ځينې كسان د خپلو اقتصادي گټو خوندي كولو او ټولنيز دريځ پياوړتيا په موخه له مدرسو سره مرسته كوي په داسې حال كې چې ډېر همدغه كسان نور ډېر ناروا كارونه هم كوي خو له له مدرسو سره په مرستو غواړي ځانونه ښه مسلمانان خلكو ته ور وپېژني. ان ځينې كسان چې له اروپا، امريكا، استراليا او نورو ملكونو راځي ددې له پاره چې څوك يې پر مسلمانې شك ونه كړي نو تر ټولو لومړى مدرسو سره مرسته كوي په داسې حال كې چې ډېر نږدې خپلوان مرستې او لاسنيوي ته جدي اړتيا لري خو دوى بيا مرسته له مدرسې سره كوي. دغه كار نه يوازې وروسته بلکې همدا اوس ناوړه سياسي، ټولنيزې او ان اخلاقي اغيزې لري.

له سياسي پلوه: دغه زرگونه كسان چې له مدرسو فارغېږي دوى هم ځانونو ته پر لور ټولنيز دريځ قايل دي ځكه خلك ورته مولوي صاحب وايي نو ځكه خو دغه كسان ځانونه له پوهنتونو د طب، انجنيري، اقتصاد، حقوقو، ساينس، ادبياتو، كمپيوټر يا نورو څانگو فارغانو سره برابر گڼي خو څرنگه چې له پوهنتونو فارغانو ته په دولتي يا هم خصوصي بنسټونو كې له خپلې څانگې سره سم يا لږ و ډېر توپير كارونه پيدا كېږي او كه په خپله مسلکي څانگه كې نه وي په نورو برخو كې هم كار پيدا كولى شي. د بېلگې په توگه په وروستيو كلونو كې ډېر هغه كسان چې له حقوقو، اقتصاد او نورو برخو فارغ شوي وو خو په مسلکي برخو كې كار ورته پيدا نه شولو، لارل په بنسټونو كې يې د بنسټونو دندې پيدا كړې. خو دغه لسگونه زره كسان چې له مدرسو فارغېږي دوى بايد په جومات كې د امامت دنده مخته يوسي چې ډېر يې پر دې دنده قانع هم نه دي خو همدغه امامت هم ټولو ته نه پيدا كېږي چې په دې سره لسگونه زره كسان د پوهنتونونو فارغانو سره يو ډول رخه پيدا كوي ځكه چې ځانونه د هغوى سيالان خو له ټولنيز او اقتصادي پلوه وروسته د پرتلې وړ نه دي پر همدغه دليل په يو خطرناک لښکر كې د تنظيمېدو او د وران كاري له پاره په توه مانا چمتو كېدو وړتيا لري. په تېره چې يو ځل يې د حكومت د غصب مزه هم څكلې او تجربه كړې ده. بې دليله نه ده چې د طالبانو په واكمني كې پر ټولو ووزارتونو سر بېره ټولې مسلکي څوكې ان د ۴۰۰ بستريز روغتون تر رياست او د بانکونو تر ادارو پورې ملايانو نيولې وي چې دا په حقيقت كې د حقارت گروم (عقدي) ارضا كولو يوه ښه وه چې د پېږيو پېږيو په اوږدو كې رامنځته شوي وي. دغه حالت اوس هم روان دي كله چې له رسنيو او اوس هم طالبانو ټولو ولايتونو، ولسواليو ته د واليانو او امنيه قوماندانانو ترڅنگ نور مسوولين هم گومارلي دي چې په دې سره د واك غوښتنې خپله تنده پرې ماتوي.

د دولت وسله والو مخالفينو تر ولكې لاندې سيمې خو پر ځاى پرېږده ان د دولت ترواكمني لاندې سيمو په ډېرو مدرسو كې د طالبانو فكر او عمل په ښكاره او ډانگ پېيلې توگه پلى كېږي. لري نه د كابل اړوند ولسواليو كې د مدرسو فارغانو مراسمو په بلنليكونو كې د هغو طالبانو انځورونه په ډېر وياړ د اسلام د لارې شهيدانو په توگه

کښل شوي او بلونکو ته ورلپيرل کېږي. دغه پانې د بلنليک پر ځای د تبليغاتي پانو په توګه کارول کېږي چې په خورا لوړ لګښت په رنگه بڼه چمتو شوي وي.

دغه راز، پر ځينو مدرسو د امنيتي ځواکونو عملياتو په پايله کې يو شمېرکسان له وسلو او مهماتو سره نيول شوي هم دي چې له مدرسو د طالب وسله والو ګټني بنسکار ثبوت ګڼل کېږي.

سياسي ټولنيز اغيز: له هغه ځايه چې په دې مدرسو کې يو ګوني نصاب نه پلي کېږي هر مدرس د خپلې خوښې او هغه نصاب مخته وړي چې دی پرې روزل شوی چې له يوې خوا څو ډېرزور او ان د منځنيو لارو څخه چې د هجري لمريز لومړيو پېړيو پورې تړاو لري او د هماغه وخت فقيرانو چمتوکړي کتابونه په کې تدریسېږي چې په هيڅ صورت د ننني زمانې له ټولنيزو، فرهنگي او اقتصادي شرايطو سره اړخ نه لګوي. له بلې خوا پر افغانستان د پخواني شوروي يرغل په پير د عربي نړۍ وهابې، سلفي او نورو مکتبونو هم ډېر خلک اغيزمن کړي چې په ځينو په تېره ختيځو ولايتونو کې همدا اوس د حنفي او سلفي مدرسو ترمنځ اختلاف ان پر يو بل د وسله والو بريدونو تر پولو رسېدلی. د بېلګې په توګه څه موده مخکې په کونړ کې د حنفي او سلفي ملايانو ترمنځ پر دې شخړه او مناظره شوي چې د مري پر قبر دې يوه تيګه ودرول شي که دوه؟ حنفي ملايانو په دوديزه بڼه د دوو تيګو لګېدو پلوي کوله خو سلفيانو بيا د يوې تيګې لګول شرعي ګڼل چې دا لانجه بيا د سيمي مخورو او چارواکو په لاسوهنه غوڅه شوه. په همدغه کونړ کې مشهور حنفي ملا ضيا الرحمان الله يار په توره شپه کې سلفيانو ځکه په ډزو ټپي کړ چې سلفيان يې بې لارې ګڼل. دا خو اوس وړې مسلې دي خو همدغه وړې مسلې هم يو وخت پر سترو ستونزو څه چې پر وسله والو نښتو بدلېدې شي په تېره چې خبره تکفير ته ورسېږي نو خطر په رښتيني مانا رامنځته کېدلی شي.

اخلاقي ستونزه: له هغه ځايه چې په مدرسو کې داسې کوم نظم او قانون نه شته چې ماشومان، تنکي ځوانان او ځوانان د اوسېدنې جلا ځايونه ولري نو ځکه خو د ناروا جنسي اړيکو او تېري ګواښ په کې ډېر وي. په دې اړه ډېر تاثير شوي او ناتاثير شوي رپوټونه هم خپاره شوي دي. همدا څو ورځې مخکې په ټولنيزو رسنيو کې د کومي مدرسې طالبانو د لواطت په اړه وېديو کېښته او پورته کېده. د اروا پوهانو په اند ډېر ځانمرګه بريدګر په مدرسو کې د جنسي تېرو قربانيان پاتې شوي. (۴)

وراندیزونه:

- په لومړي ګام کې بايد په دولتي کچه پوهان، وتلي ديني عالمان په تېره هغوی چې عصري او هم ديني علومو کې لوړې رسمي زده کړې لري د ديني مدرسو مسله له پوهنې، لوړو زده کړو، حج او اوقافو او اطلاعاتو او فرهنگ وزارتونو او حقوقپوهانو سره په ګډه وڅېړي او په دې اړه يو داسې ګرڼلاره جوړه کړي چې له مخې يې په هېواد کې دومره مدرسو ته اجازې ورکړل شي چې اړتيا يې وي نه له هغه زياتي.

- هېچا ته پر خپل سرد مدرسې جوړلو يا چلولو اجازه ورنه کړل شي.

- د مدرسو نصاب دې په داسې بڼه جوړ شي چې د ديني علومو ترڅنګ عصري علوم هم په کې تدریس شي، ځکه کله چې يو څوک له ديني مدرسې فارغېږي بايد په دولتي او نادرولي بنسټونو کې د کار کولو وړتيا هم ولري. په دې برخه کې بايد د هغو هېوادونو او نړيوالو بنسټونو مالي مرسته جلب شي چې له ترهګرۍ او افراطيت سره د مبارزې ليوالتيا لري.

- د مدرسو د تمویل پر سرچينو بايد څارنه وشي او د تمویل سرچينې او د لګولو ځای ځای يې مالوم وي يانې دوی بايد د دخل او خرڅ روښانه سيستم ولري او په دې سره د بې پټې پيسو او سود خوښو کسانو مخه ونيل شي.

- هيڅ مدرسې ته اجازه ورنه کړل شي چې ماشومان، تنکي ځوانان او ځوانان يو ځای وساتي.

- او د وروستي وړاندیز په توګه له قلموالو، رسنيو او ټولو هغو کسانو چې د ټولني په اړه د مسووليت احساس کوي په درنښت هيله کېږي چې دا مسله عادي او بې ارزښته ونه ګڼي او په دې اړه خپل مسووليت ادا او چوپه خوله پاتې نه شي.

پای

(۱): د غزنوي سلطان مسعود په زمانه کې د بې ديني په تور د حسنک وزير غرغره کولو او د شاوخوا ۷ کلونو له پاره د بنار په منځ کې د هغه د مري ځړول يې يوه بېلګه ده. تاريخ بيهقي ۲۳۲ مخ

(۲): په پاکستان کې د مدرسو کره شمېر نه دی مالوم، ځينو دغه شمېر ۲۰ زره ښودلی خو ځينو نورو بيا ان تر ۵۰ زره هم زيات اټکل کړی چې تر ډېره په افغانستان او کشمير کې د ترهګريزو بريدونو له پاره سرتېري روزي. د افغانستان د پوهنې وزارت د مالوماتو له مخې د افغانستان دولتي او خصوصي ښوونځيو شمېر ۱۸ زرو ته رسېږي چې په دې کې شاوخوا ۱۲ نيم سوه ثبت او راجسټر رسمي ديني مدرسې هم شامل دي. خو په پاکستان کې د افراطيت خورولو، په ګاونډيو هېوادونو (افغانستان او هند کې)، د سيمي او ان ټولې نړۍ کې د ترهګريزو بريدونو له پاره لسګونه زره مدرسې فعالې دي. لاهور کې د خدام الدين په نوم مدرسې مسوول يو وخت ويلي و چې له يادې

مدرسي بي ۱۴ زره جگره مار کشمير ته لېرلي. عجيبه خو بي لا دا چي د دغه خطرناک لښکر(د پاکستانی مدرسو) لگښت هم د عربو شېخان ورکوي خو ستراتيژي بيا د پاکستان د پوځ پلي کوي. (۳): عرب شهزاده گان او شېخان چي د تيلو له برکته باد راوړي پيسي او د عربي هېوادونو د ملاتړ پر مټ سم ژوند لري، له يوي خوا تجملي او له عيش او نوشه ډک ژوند ته مخه کړي او په اسراف او خوند اخيستنه کي افراط کوي، له بلې خوا پر خپلو ملکونو د حاکمي دوديزې ديني او فرهنگي تربیې له مخې نه شي کولی د مذهبي اندېښنو پر وړاندې يو مخ بي توپيره پاتي شي. دغه متناقض وضعیت ددوی ډېرو مذهبیانو وجدان په عذابوي . ځيني دغه شېخانوته د خپلو عياشو کفاره په بي وزله ملکونو کي د خيربښگني او مذهبي پروژو (له مدرسو) سره مرسته کي ښکاري او گومان کوي په دې توگه به په مذهبي ژوند کي خپلي کمی پوره کاندې. محمد محق. سترگي به پرانيزو. ۱۷۲ مخ

(۴): ځيني قربانيان د وجدان په عذاب اخته کېږي؛ ځکه که په لومړيو کي په زوره دغه کار ته اړشوي؛ خو وروسته بي په خپله خوښه دغه کار کړی او څنگه چي په ديني روايتونو کي دغه عمل تر زنا او ډېرو نورو گناهونو بدتر گڼل شوی دوی ځانونه گناه کار او پليد گڼي... کله چي احساس وکړي چي دا گناهونه په عادي او متعارفو عبادتونو لکه توبه، استغفار، روژه او نورو نه پاکېږي، هغه لنډه لار چي ورته ښکارېږي، انتحار دی؛ ځکه دوی ته ويل شوي چي ددیني مقدسو ارمانونو پوره کولو له پاره تر ټولو لوړه فداکاري همدا انتحار دی. هماغه اثر. ۱۸۳ او ۱۸۴ مخونه